МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 7

Матеріали

Звітної науково-практичної конференції
“Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми”
м. Київ, МАУП, 29 листопада 2018 р.

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2018 р.

Міжнародної наукової конференції
“Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку”
м. Київ, МАУП, 7 грудня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 31.10.18)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали. звітн. наук.-практ. конф. "Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми", 29 листопада 2018 р.; IV Всеукр. наук.-практ. конф. "Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції", 14 листопада 2018 р.; Міжнар. наук. конф. "Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку", 7 грудня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2018. — 372 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Кириченко Г. В.
Понятійно-категоріальний апарат у сфері формування іміджу органів державної влади *98*

ЮРИДИЧНІ ПИТАННЯ

Кислий А. М.
Шляхи підвищення професіоналізму працівників Національної поліції України як чинника ефективної правоохоронної діяльності *102*

Литвиненко В. І., Ношадха Сем
Участь України в міжнародно-правовій системі боротьби з корупцією у сфері спорту *104*

Юлдашев О. Х., Клюєва Є. М.
Адміністративно-правове регулювання водного транспорту України в умовах євроінтеграції *107*

Заросило В. О., Заросило В. В.
Окремі питання захисту прав людини в Україні *109*

Нікітченко В. В.
Проблеми реформування інституту адвокатури України *111*

Філь І. М.
Дискусії захисту дитячої моралі від пропаганди нетрадиційних сексуальних відносин засобами кримінального права *113*

Медвідь Ф. М.
Реформування публічного адміністрування національної безпеки України: європейський вимір *116*

Бортник В. А.
Механізм підвищення ефективності державного управління *119*

Веклич В. О.
До питання щодо потенціалу використання досвіду давньоримської держави при коригуванні державотворення в Україні *123*

Лісовська Ю. П.
Правові питання евтаназії в сучасній кіберінфраструктурі здоров'я людини та громадянина *126*

Миколаєць В. А.
Типові та зразкові справи як новий інститут адміністративного судочинства *130*

Шашкова-Журавель І. О.
Участь Міжнародної організації праці в системі захисту трудових прав домашніх працівників *133*

Міхатуліна О. М.
Механізм захисту прав споживачів *136*

Мельниченко Я. Б., Медвідь Ф.М., Курчина Т. О., Твердохліб А. І.
Шляхта як історико-культурний феномен *139*

Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф., Медвідь А. М.
Політико-правова доктрина Мирослава Поповича *142*

Ф. М. МЕДВІДЬ
д-р н. в галузі політології, канд. юрид. н., НН ІП МАУП

М. Ф. ЧОРНА
докт. філос. в галузі права, НН ІП МАУП

А. М. МЕДВІДЬ
д-р філос. в гаузі політології, МВУ МАУП

ПОЛІТИКО-ПРАВОВА ДОКТРИНА МИРОСЛАВА ПОПОВИЧА

Доктрина виступає найбільш концептуалізованою формою існування ідеології, яка безпосередньо орієнтована на практичну дію, втілення в життя, дотримання в політиці і повсякденній поведінці. На відміну від ідеології, доктрина часто може існувати у вигляді конкретного документа, здебільшого категорію "доктрина" вживають для позначення концептуальних засад політичної філософії і практичної політики (зовнішньополітична доктрина, військова доктрина, доктрина інформаційної безпеки України, стратегія національної безпеки України, концепція вдосконалення судівництва для утвердження справедливого суду в Україні відповідно до європейських стандартів та ін.). Доктриною також можна вважати певні сутнісні положення ідеологічної системи, за умов збереження яких вона зберігає свою самобутність і визначеність [3, 774–809].

Політична доктрина, як базова, на наш погляд, виступає основоположним принципом діяльності суб'єктів політичного процесу, заснованого на певній політичній ідеології. Вона відбиває бачення політичної системи, шляхів її розвитку функціонального призначення, засобів і методів розв'язання політичних проблем, вибору політичних пріоритетів. З її допомогою визначаються конкретні напрями здійснення політичної влади, змінюється характер політичних інститутів, ціннісні орієнтири і зміст політичних принципів, норм, фіксується зв'язок певних політичних ідей і політичних інтересів [1, 170–177].

Мирослав Володимирович Попович (1930–2018) – сучасний український філософ, доктор філософських наук, професор, академік НАНУ народився 12 квітня 1930 р. в Житомирі. Початкову освіту здобув в Ізяславській середній школі № 1. Закінчив середню школу № 1 у м. Народичі Житомирської обл. 1953 р. закінчив філософський факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка й упродовж трьох років працював директором середньої школи в с. Золотий Потік на Тернопільщині. 1956 р. Мирослав Попович вступає до аспірантури Інституту філософії АН України і відтоді все життя залишається його працівником. Тут він захищає кандидатську дисертацію "Ірраціоналізм у сучасній французькій філософії" (1960) і докторську дисертацію "Філософський аналіз мови науки" (1966). 1969 р. – завідувач відділу логіки і методології науки, а з 2001 – директор Інституту філософії імені Г. С. Сковороди НАН України. У 1992 р. Мирослав Попович обраний членом-кореспондентом, у 2003 – академіком НАН України. У 2000 р. удостоєний звання "Заслужений діяч науки і техніки України", а 15 жовтня 2009 – "Почесний доктор Київського національного університету імені Тараса Шевченка".

Основні сфери наукових інтересів – логіка, філософія науки, теорія та історія культури. Автор понад 300 наукових праць, зокрема: "О философском анализе языка науки" (1966), "Логіка і наукове пізнання" (1971), "Философские вопросы семантики" (1975), "Очерк истории логических идей в культурно-историческом контексте" (1979), "Григорій Сковорода" (1984, співав.), "Мировоззрение древних славян" (1985), "Микола Гоголь" (1989), "Україна і Європа: праві і ліві" (1996), "Раціональність і виміри людського буття" (1997), "Нарис історії культури України" (1999), "Універсальний словник-енциклопедія" (1999, головний редактор), "Червоне століття" (2005), "Григорій Сковорода: філософія свободи" (2008), "Культура. Ілюстрована енциклопедія України" (2009), "Бути людиною" (К.: Вид. дім "Києво-Могилянська академія", 2011) [2, 498].

Визнання і нагороди: Орден "За заслуги" III ст. (11.1996), Орден "За інтелектуальну відвагу" (2002), Орден князя Ярослава Мудрого V ст. (04.2005), Орден Почесного легіону (2005, Франція), Орден "За заслуги" II ст. (2008), Лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка (2001), Відзнака НАН України "За наукові досягнення" (2006), Золота медаль імені В. І. Вернадського НАН України. Президент Філософського товариства України, президент товариства "Україна – Франція".

Політико-правова доктрина вченого формувалася протягом всього життя, адже Філософ, який шукав істину у стінах Академії, спромігся знайти її у публічному просторі громадянської дії незалежної України, ідею якої він послідовно обстоював в історичному виборі України. Саме це привело його у філософських пошуках до вивчення логіки і методології наукового знання. Мирослав Попович, на авторитетну думку Євгена Бистрицького, формулює принципи структурно-семантичного підходу у філософії, що допомагало йому протягом життя виділяти базові елементи структури того чи іншого явища та визначати головну тенденцію його розвитку. Все це можна побачити не лише в його фундаментальній роботі "Нарис історії культури України" або оцінках та аналізі історичних подій "Червоного століття". Він точно оцінював розвиток політичних подій в Україні, починаючи з його активної участі у створенні Народного Руху і завершуючи авторством багатьох критичних стосовно влади, так і опозиції положень в авторитетних заявах Групи "Першого грудня".

Джерела

1. Медвідь Ф. М. Політико-правова доктрина Івана Франка // Політичний менеджмент. – 2006. – № 6(21). – С. 170–177.
2. Попович Мирослав Володимирович // Філософський енциклопедичний словник. – К.: Абрис, 2002. – С. 498.
3. Правова доктрина України: у 5 т. – Х. : Право, 2013 – Т. 1. Загальнотеоретична та історична юриспруденція / В. Я. Тацій, О. Д. Святоцький, С. І. Максимов та ін.; за заг. ред. О. В. Петришина. – 976 с.